

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 grudnia 2012 r. pokrzywdzona P. G., wygrywając aukcję internetową o numerze (...), prowadzoną na portalu (...) .pl przez użytkownika posługującego się kontem „(...)”, dokonała zakupu skórzanej kurtki.

Adres IP komputera, którym posługiwał się sprzedający przypisany był do H. R..

Tego samego dnia pokrzywdzona dokonała zapłaty za zakupiony towar, jako formę płatności wybierając przelew (...)i niezwłocznie dokonała również przelewu kwoty pieniężnej w wysokości 315 złotych. Przedmiotowa wpłata została przekierowana przez system (...)na konto bankowe o nr (...), prowadzone na dane oskarżonegoR. T.w banku (...).

Oskarżony założył przedmiotowe konto na prośbę Ł. H., który zaoferował mu w zamian za dokonanie przedmiotowej czynności kwotę pieniężną w wysokości 100 zł. Ten działał na polecenie innego mężczyzny o nieustalonej tożsamości. Po założeniu owego konta oskarżony wydał Ł. H.wszystkie dokumenty związane z zawartą umową rachunku bankowego, karty bankomatowe. W toku dalszych czynności oskarżony nie interesował się założonym rachunkiem bankowym i jakie środki i z jakiego tytułu na nie wpływają.

W kolejnych dniach, mimo dokonania przez pokrzywdzoną przelewu żądanej kwoty na w/w rachunek bankowy, nie otrzymała ona zakupionego towaru, ani zwrotu wpłaconych pieniędzy. W związku z powyższym P. G., celem wyjaśnienia sytuacji, podejmowała próby skontaktowania się ze sprzedającym, które jednakże kończyły się niepowodzeniem, wobec czego pokrzywdzona złożyła na Policji zawiadomienie o dokonanym na jej szkodę przestępstwie.

Oskarżony był uprzednio karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonegoR. T. (k. 49-51, 204-205), częściowych zeznań świadka Ł. H. oraz wyjaśnień świadka składanych w charakterze podejrzanego (k. 114-115, 194-195, 147 od słów „w zeszłym roku” do słów „chce kredyt”, k. 150 od słów „to wyglądało” do słów (...) na k. 151 oraz z akt sprawy IV K 528/15 k. 364-366, 120-121, ujawnionych bez odczytywania zeznań świadków z akt sprawy IV K 528/15: P. G. (k. 1-2), G. P. (k. 159-160) oraz H. R. (k. 36-37), a nadto informacji z KRK (k. 17-19, 172-174), kopii postanowień o umorzeniu śledztw (k. 35-39, 75-77, 128), protokołu zawiadomienia o przestępstwie (k.123-127), a nadto z akt sprawy IV K 528/15: dowodu przelewu (k.6), wydruku z portalu (...) (k.4-5, 7), informacji z (...) (k.15-18) informacji z P4 (k. 26), informacji z (...) (k.28), informacji z (...) Bank (K. 45), odpisów wyroków (k.102-117, 138-139)

Oskarżony przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w sprawie IV K 528/15 nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż to kolega Ł. H. zaproponował mu założenie konta oszczędnościowego, na którą to propozycje oskarżony przystał, a następnie mężczyźni wspólnie poszli do banku aby założyć przedmiotowe konto na dane oskarżonego, za co oskarżony dostał od kolegi 100 zł. Dodatkowo oskarżony wskazał, iż po kilku dniach ponownie spotkał się z Ł. H., który wówczas zaproponował oskarżonemu założenie kolejnych kont bankowych, oskarżony zgodził się na powyższe, a mężczyźni ponownie udali się do banku. Wyjaśnił, iż w trakcie zakładania kolejnych kont jako adres korespondencyjny podawał adresŁ. H.. Dodał, iż za założenie owych kont również dostał od kolegi pieniądze. Oskarżony wskazał, iż w późniejszym okresie spotykał się z Ł. H. ponieważ wypłacał dla niego pieniądze z konta. Dodał, iż w pewnym momencie dowiedział się, że ma w M. (...) kredyt o wartości 80.000 złotych, jednakże kolega zapewnił go żeby się tym nie martwił, gdyż będzie owy kredyt spłacał. Oskarżony wyjaśnił dodatkowo, iż kolega zabrał mu również dowód osobisty po to by mógł wypłacać pieniądze i kazał oskarżonemu wyjechać za granice. Dodał, iż obecnie nie ma kontaktu z Ł. H.. Jednocześnie oskarżony zaznaczył, iż nic mu nie mówią dane P. G., wyjaśnił, iż nie wystawiał żadnej kurtki skórzanej i nikomu nie oferował takiej kurtki do sprzedaży, nigdy też

nie zawierał żadnych umów za pośrednictwem allegro i nie korzystał z przedmiotowego portalu. Dodał, iż miał już podobne sprawy o oszustwa, które jednakże zostały umorzone.

Oskarżony wyjaśniając w toku postępowania sądowego konsekwentnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz potwierdził treść wyjaśnień składanych w toku postępowania przygotowawczego. Wskazał, iż w 2012 r. jego znajomy Ł. H., poprosił oskarżonego o użyczenie mu numeru konta bankowego do prowadzonej przez niego działalności, a oskarżony zgodził się i użyczył koledze swoje konto, które posiadał w M. (...), przekazując jednocześnie kartę z dostępem do wypłat z rachunku bankowego. Oskarżony wyjaśnił, iż kilka dni później kolega przyjechał do niego ponownie, a mężczyźni wspólnie udali się do banku, gdzie oskarżony założył na swoje dane kolejne konto, a następnie przekazał koledze teczkę z numerem rachunku i dostępem do Internetu. Oskarżony dodał, iż po około 3 miesiącach otrzymał zawiadomienie z banku, iż na 3 kontach posiada kredyty w wysokości 80.000 zł, a wyjaśniając przedmiotową sytuację dowiedział się, iż na swoje dane ma założonych 12 kont bankowych, przedmiotowe kredyty miały zaś zostać udzielone przez Internet. Dodał, iż wówczas powiadomił o zaistniałej sytuacji Policję, a po dwóch tygodniach został zatrzymany w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa oszustwa na (...). Oskarżony wyjaśnił dodatkowo, iż kiedy pytał Ł. H. o zaciągnięte kredyty w/w zapewnił go, że odda mu wszystkie pieniądze. Jednocześnie oskarżony wskazał, iż nie zna H. R.

Sąd zważył co następuje:

Wobec braku dostatecznych dowodów przeciwnych Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, zaprzeczył aby istotnie prowadził na portalu (...)pl aukcje internetową dotyczącą sprzedaży skórzanej kurtki oraz wyjaśnił, iż nigdy nie uzyskał pieniędzy przelanych na prowadzone na jego dane osobowe konto bankowe. Jednocześnie Sąd uwzględnił również wyjaśnienia oskarżonego w których przyznał, iż chociaż istotnie konto bankowe o którym mowa w zarzucie formalnie należało do niego to faktycznie oskarżony nie korzystał z przedmiotowego konta, a wszelkie dane umożliwiające do niego dostęp oskarżony przekazał Ł. H., na prośbę którego przedmiotowe konto zostało założone, a za którą to czynność oskarżony otrzymał 100 zł. Przedmiotowe wyjaśnienia oskarżonego były bowiem konsekwentne, spójne, logiczne i rzeczowe, nadto w aktach sprawy brak było takich dowodów, które w sposób skuteczny mogłyby podważyć ich wiarygodność. Wskazać należy, iż bezsporną w przedmiotowej sprawie była okoliczność, iż oskarżony istotnie zawarł na swoje dane osobowe umowę rachunku bankowego w (...) Bank (...). Nadto w zaistniałym stanie faktycznym nie było również wątpliwości co do tego, iż w dniu(...)r. pokrzywdzona P. G. na przedmiotowe konto przelała kwotę pieniężną w wysokości 315 zł. Jednocześnie jednakże żaden ze zgromadzonych w sprawie dowodów nie potwierdził aby istotnie to oskarżony przeprowadził aukcję internetową sprzedaży zakupionej przez pokrzywdzoną skórzanej kurtki oraz aby to oskarżony otrzymał, a następnie podjął przelane przez pokrzywdzoną pieniądze. Zdaniem Sądu sam fakt, iż konto bankowe na które owe pieniądze zostały przelane było prowadzone na dane oskarżonego nie wskazuje jeszcze w żaden sposób, na sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Taka okoliczność w żaden sposób nie dowodzi, że oskarżony sam podejmował lub miał świadomość podejmowania przez kogoś innego akcji przestępczej i działał w zamiarze realizacji znamion oszustwa na szkodę pokrzywdzonej Oskarżony konsekwentnie zaprzeczył okolicznościom wskazanym w postawionym mu zarzucie, wskazał iż nie ma wiedzy na temat popełnionego na szkodę pokrzywdzonej oszustwa, dodał, iż faktycznie nigdy nie korzystał z założonego konta, a wszelkie dokumenty niezbędne do uzyskania dostępu do owego konta przekazał swojemu koledze, na prośbę którego owo konto zostało założone. Jednocześnie zaś w aktach sprawy brak było takich dowodów, które skutecznie podważyłyby wiarygodność owych wyjaśnień, a w dużej mierze potwierdziły je zeznania świadka Ł. H..

Sąd dał wiarę zeznaniom oraz wyjaśnieniom składanym w charakterze podejrzanego przez świadka Ł. H. w których w/w przyznał, iż zna oskarżonego oraz potwierdził, iż faktycznie miały miejsce takie sytuacje w czasie których świadek proponował R. T. założenie kont bankowych oraz wskazał, iż po założeniu owych kont oskarżony przekazywał świadkowi dokumenty z tym związane, które następnie przekazywane były poznanym przez świadka mężczyznom, którzy prowadzili działalność związaną ze sprzedażą rzeczy na (...). Zeznania świadka oraz wyjaśnienia składane w charakterze podejrzanego były bowiem w tej części jasne, spójne i rzeczowe, a nadto korespondowały

z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w toku postępowania, w tym z wyjaśnieniami oskarżonego. Treści przytoczone przez świadka w omówionym zakresie potwierdziły zatem wyjaśnienia oskarżonego.

W pozostałej części w jakiejś świadek, zeznając na rozprawie, zaprzeczył aby łączyły go z oskarżonym jakiejkolwiek wspólne przedsięwzięcia oraz zeznał, iż nigdy nie otrzymał od R. T. żadnych dokumentów bankowych, wskazując jednocześnie, iż wyjaśnienia składane przez świadka w charakterze podejrzanego w tym przedmiocie w toku innych postępowań zostały wymuszone przez policję, Sąd odmówił nadania przymiotu wiarygodności złożonym zeznaniom albowiem były one niekonsekwentne i w całości sprzeczne z uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym.

Sąd dał w całości wiarę ujawnionym bez odczytywania zeznaniom świadka P. G., która w sposób jasny oraz logiczny, potwierdziła fakt doprowadzenia jej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez nieznaną jej osobę posługującą się kontem na portalu allegro „(...)”. Zeznania złożone przez świadka jednakże w żaden sposób nie przyczyniły się do potwierdzenia sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Świadek nie posiadała bowiem żadnej wiedzy odnośnie tożsamości osoby, która dokonała na jej szkodę przestępstwa oszustwa.

Sąd pominął ocenę ujawnionych bez odczytywania zeznań świadków G. P. oraz H. R. albowiem w/w nie miały żadnej wiedzy dotyczącej przedmiotu niniejszego postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie pozostałe dokumenty i protokoły zgromadzone w aktach sprawy, a ujawnione na rozprawie głównej. Ich autentyczność oraz wartość dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, gdyż zostały one sporządzone przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji oraz w przepisanej prawem formie, a ponadto w toku całego postępowania dowody te nie zostały zakwestionowane przez strony. Dokumenty te przyczyniły się do pełniejszego zobrazowania okoliczności całego zdarzenia, jednakże w żadnej mierze w sposób dostateczny nie potwierdziły sprawstwa oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Warunkiem odpowiedzialności z art. 286 § 1 KK jest w celu osiągnięcia korzyści majątkowej umyślne doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą jednego z wymienionych w tym przepisie środków. Zarówno strona przedmiotowa, jak i podmiotowa tego przestępstwa nie może budzić żadnych wątpliwości, pod kątem wyczerpania przez oskarżonego wszystkich znamion.

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwolił na poczynienie ustaleń, co do tego, iż to właśnie oskarżony był osobą, która doprowadziła pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w w/w wysokości w tym chociażby w warunkach współdziałania przestępczego jeżeli sama nie realizowała wszystkich faktycznych czynności sprawczych. Zdaniem Sądu sam fakt, iż istotnie kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem do jakiego została doprowadzona pokrzywdzona została przelana na rachunek bankowy prowadzony na dane oskarżonego nie wskazuje jeszcze w sposób dostateczny, iż to właśnie oskarżony była sprawcą popełnionego na jej szkodę czynu. Prokurator w żaden sposób nie wykazał bowiem aby to właśnie oskarżony zamieścił ogłoszenie o sprzedaży przedmiotowej kurtki w Internecie oraz aby to właśnie oskarżony podjął przelane przez pokrzywdzoną pieniądze i by miał świadomość sposobu działania wobec pokrzywdzonej jaki spowodował zasilenie rachunku. Organy ścigania nie podjęły w przedmiotowej sprawie żadnych czynności procesowych celem ustalenia tożsamości osoby, która dokonała wypłaty wpłaconej przez pokrzywdzoną kwoty, dowolnie przyjmując, iż już sam fakt przelania owej kwoty na konto oskarżonego dostatecznie wskazuje na jego sprawstwo. Brak było w przedmiotowej sprawie również jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, iż oskarżony w ogóle korzystał z założonego na swoje dane konta bankowego i miał jakąkolwiek świadomość co do operacji finansowych dokonywanych no owym koncie. Świadek Ł. H. potwierdził w przytoczonych przez siebie depozycjach, iż istotnie zaproponował oskarżonemu założenie przedmiotowego konta, a następnie otrzymał od R. T. wszystkie dokumenty umożliwiające korzystanie z niego, a wersja ta była w całości zgodna z opisem mających miejsce zdarzeń przedstawionym przez oskarżonego.

Dlatego też nie można w przedmiotowej sprawie wykluczyć przedstawionej przez R. T. wersji wydarzeń, w myśl której nie miał on żadnej wiedzy w przedmiocie popełnionego na szkodę pokrzywdzonej przestępstwa oszustwa, a założone na jego dane konto bankowe, które bezrefleksyjnie udostępnił skuszony zapłatą pieniężną, zostało wykorzystane przez osoby o nieustalonej tożsamości do działalności przestępczej w której on sam nie uczestniczył.

W związku z tym, mając na uwadze powyższe wnioski oraz jednocześnie nie tracąc z pola widzenia dyspozycji artykułu 5 § 2 KPK, który stanowi, że nie dające się usunąć wątpliwości należy rozstrzygać na korzyść oskarżonego, Sąd uznał, iż oskarżonemu nie można przypisać przedmiotowego przestępstwa. Zebrany bowiem w danej sprawie materiał dowodowy nie usunął powyższych wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonego R. T. od popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia.

W pkt. II Sąd przyznał r. pr. M. Z. kwot 588 zł + VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu urzędowi.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 632 pkt 2 KPK, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.